

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Ad eundem in temptationibus aliisq[ue] molestijs esse recurrendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

solebat in opere faciendo rosas quinque (ubi corum florū tempus esset) in crucis modum præ se in mensula dispone-re; eaque industriā, non tam oculos florū aspectu, quam anūmum plagarum Sponsi sui memoriam & imagine pascere.

§. 3.

*Ad eundem in temptationibus alisque molestijs esse
recurrentium.*

Tertium: ut Christi crucifixi effigiem in promptu habens, in illa paratum perfugium, ac præsidium salutis habeas in temptationibus ac periculis, & hoc tanquam domestico asylo ab omni malorum incursu tutus existas.

Planè enim hīc opportunum est B. Hieronymi breve *Thom: Hi-* præceptum: *Si ingressi fuerint ad te latrunculi per oculos, per bern-* *apetum crucis opprime eos.* Incautior aspectus aspectu san-
ctiore sanandus est, & ignitorum serpentum morsus, salutari signi inspectione excantandus. Unde etiam & illud S. Bernardi ad Hugonem Novitium: *Si temptationum sentis ac Ep. 351.*
culeos, exaltatum in ligno serpentem aneum intuere; & fuge,
non tam vulnera, quam ubera Crucifixi. Quod etiam pluri-
bus persequens S. Augustinus in Manuali, in cāmque rem-
suum ipse experimentum allegans: *Cum me pulsat, inquit, cap. 22.*
aliqua turpis cogitatio, recurro ad vulnera Christi. *Cum dia-*
*bolis mibi parat insidias, fugio ad viscera misericordiae Domini
mei;* & recedit à me. Si ardor libidinis moveat membra
mea, recordatione vulnerum Domini nostri filij Dei, extingui-
tur. In omnibus non inveni tam efficax remedium, quam vul-
nera Christi.

Te igitur felieem, si hoc tam præsente perfugio fami-
liariter uti noveris; in omni discrimine ad Christi vulnera *Ps. 26.*
confugiens, & velut (quod ait Propheta) in abscondito di-
vini tabernaculi, in corde inquam Christi crucifixi, te ab-
scon-

feondens; denique, ex ejusdem Prophetae monito, parvulos Babylonis (hoc est ipsa prima pravarum cogitationum, femina) ad Petram, seu Christum crucifixum allidens. Sentes subinde vel solo Crucifixi conspectu in te extingui omnia tela nequissimi ignea, impurāsque omnes imagines, & istam quam appellat S. Hieronymus dulcem libidinum, pompam, continuò diffugere à facie ejus: ipso denique usū atque experimento comperies, adversus omnes infirmitates carnis nostræ, livore vulnerum Salvatoris nullum esse malagma præsentius, nullum remedium efficacius. Proinde & ad præcavenda oculorum pericula, non mediocrem utilitatem habebit, id quod alio sensu dicit Scriptura, ut si vita nostra pendens ante oculos nostros, vitalem nimurum Salvatoris nostri in cruce pendentis speciem assidue præmentis oculis, tanquam præsentem, circumferendo.

Neque vero dubium esse debet, quin illo ad sese crebro ac fiduciæ pleno recursu delectatus Dominus, specialiter curā protegendum te suscipiat: quemadmodum de pia Virgine, cui nomen Elisabetha Wansia, testatur Thomas Cantipratanus. Quæ cùm patientis Christi cruciatus nunquam è memoria deponeret; Christus crucifixus totos trés annos ita illam comitatus est quocunque se ferret, ut si quæ forsitan impuræ cogitationes animum pulsarent, ille revulsum à cruce manum ejus pectori admoveret, omnemque confessum impuritatem abigeret.

Si porrò gravior tentationis vis ingruerit, instetque tibi pertinaciū, age (ejus rei ubi opportunitas fuerit) Crucifixum in manus, aut etiam in sinum sumito; contemplare amantissimi Domini vultum, non tam mortis vi quam amoris, in te propensum: ingredere, quæ licet, in cor illius afflictiissimum, plagas ejus & membra omnia sollicitis oscillas lacesse, in manus illius animam tuam commenda.

Dicito illi ista de Scriptura, quæ exempli gratiā hic ponimus:

nimus: Amabilis JESU: *Affice in me, & miserere mei. Domine, vim patior, responde pro me. de vultu tuo judicium meum prodeat. Si insurgat adversum me pratum, in hoc ego sperabo. Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus. Esto mibi in Deum protectorem, & in dominum refugium. Sub umbra altarum tuarum protege me. Domine, salva nos, perimus. Non me derelinquas usque quaque non avertas faciem tuam a me. Non peccabo in conspectu Dei mei. Propitius sit mihi Dominus, ne faciam hanc rem.*

Addere potes & illa in primis hic pertinentia:

O bone IESU exaudi me: Intra vulnera tua absconde me: Ne permittas me separari a te: Ab hoste maligno defende me.

Et his similia, quæ affectus aut usus suggereret: quibus etenim insistere poteris; dum, tempestate discussa, animo redeat desiderata tranquillitas.

Idem sibi habebat tentationum perfugium S. Hieronymus; quando inter deserta agenti (prout ipse scribit ad S. Virginem Euchochium) recursabant Romanæ deliciae, & scorpionum tantum socio atque ferarum, ob oculos choroi obversabantur puellarum. *Itaque (inquit) omni auxilio dispositus, ad IESU jacebam pedes, rigabam lacrymis, crine tergebam, &c.*

Eodemque rursus persugio tibi utendum erit, quoties, si non illecebrosa tentatio, at anxietas animum, ægritudo, mestitia, tenebrae, solitudo occupaverint. Sed quoniam eam rem parte 4. cap: II. ubi Exercitium resignationis animæ defolatae inter brachia Crucifixi tradimus, diligentius exequimur; idcirco pluribus in praesentia supersedemus.

§. 4.

Coram eodem precandum; & alia quevis, tanquam cum amico fidelissimo, conferenda.

Quartum: ut cum tibi precandum erit, aut divinorum meditationi vacandum; ante Crucifixum id quoque